

دوشنبه 10 دی 1397، 23 ربیع الثانی 1440-31 دسامبر 2018

شهادت "ثقة الاسلام میرزا علی آقا تبریزی" توسط قوای متجاوز روس در تبریز (1290ش)

شهادت "ثقة الاسلام میرزا علی آقا تبریزی" توسط قوای متجاوز روس در تبریز (1290ش)
 میرزا علی آقا تبریزی معروف به ثقة الاسلام، در سال 1239 ش (رجب 1277 ق) در تبریز به دنیا آمد. وی در 23 سالگی راهی عتبات عالیات گردید و در محضر شیخ محمد حسین فاضل اردکانی، میرزا حبیب‌الله رشتی و شیخ زین‌العابدین مازندرانی در تکمیل معارف اسلامی خود کوشید تا به مقام اجتهاد نائل آمد. ثقة الاسلام تبریزی پس از هشت سال به تبریز مراجعت کرد و با نطق و موعظه، در هدایت افکار مردم می‌کوشید. پس از استقرار نظام مشروطه و پایان یافتن دوره استبداد صغیر در ایران، روسیه که حامی استبداد بود، در صدد اعاده استبداد در کشور برآمد و به دنبال بهانه بود. استخدام مورگان شوستر آمریکایی توسط مجلس شورای ملی برای خزانه‌داری کل کشور، بهانه را به دست آنها داد. روس‌ها از این عمل برآشفته شدند و طی اولتیماتوم شدیدی، خواهان اخراج شوستر شدند. در این زمان بین مجلس و دولت بر سر این اولتیماتوم، بحث‌های زیادی در گرفت که در این حال، نیروهای روسیه نیز بخشی از مناطق غرب و شمال ایران را به اشغال خود درآوردند. با ورود سپاهیان روس به تبریز، بسیاری از مردم به دست آنان قتل عام شدند و ثقة الاسلام تبریزی نیز سعی می‌کرد با گفتگو مانع از کشتار مردم گردد. در نهایت، روس‌ها ثقة الاسلام را در روز نهم محرم 1330 ق برابر با نهم دی ماه 1290 ش دستگیر کردند. آن‌ها از ثقة الاسلام خواستند که برای حفظ جان و مقام خود، مجاهدان تبریزی را آغازگر جنگ و کشتار معرفی کند ولی وی این تقاضا را به شدت رد کرد. بنابراین قوای جنایت پیشه روس، این عالم مجاهد را پس از اهانت و هتک حرمت، به دار کشیده و در دهم دی ماه 1330 ش برابر با عاشورای سال 1330 ق به شهادت رساندند. میرزا علی آقا ثقة الاسلام مردی فاضل، قانع، فروتن و بردبار و در عین حال جسور و بی‌باک بود. به ایران و ایرانی عشق می‌ورزید و از بیگانگان نفرت داشت. در روزهایی که تبریز عرصه کشاکش اختلافات داخلی بود، وی سعی می‌کرد تا آن‌ها را به هم نزدیک کند و نیروهایشان را در مبارزه با اشغالگران روس و انگلیس به کار گیرد. ثقة الاسلام در عرصه ادب نیز دستی توانا داشت و به هر دو زبان فارسی و عربی مسلط بود. *میرآة الکُتُب* و *مقتل سید الشُّهدا* از جمله آثار این مجاهد انقلابی می‌باشند.

درگذشت فقیه ربانی ملا احمد نراقی (1245 ق)

حاج ملا احمد بن ملامهدی نراقی، از بزرگان علمای دین و مجتهدان عالی قدر شیعه می‌باشد. وی فقیه اصولی، محدث رجالی و شاعر حاذق و زاهد متقی بوده است. ملا احمد پس از کسب مدارج بالای علمی نزد پدر دانشمندش، حاج ملامهدی نراقی، مشغول تدریس و تالیف شد و شاگردانی همچون شیخ مرتضی انصاری و سید محمد شفیع جابلقی و بسیاری دیگر را پرورش داد. این عالم بزرگ همچنین در حدیث مهارت داشته و با سه واسطه از علامه محمدباقر مجلسی روایت حدیث کرده است. *مُسْتَنْد الشَّیْخِ*، *معراج السَّعَادَةِ*، *اسرارُ الحَجِّ*، *مفتاح الاحکام* و *مثنوی طاقدیس* از جمله آثار اوست. ایشان اشعار عرفانی فراوانی سروده است و در شعر، "صفاپی" تخلص می‌کرد. وفات ملا احمد در نراق اتفاق افتاد و بدن مطهر وی را در صحن علوی در نجف اشرف دفن کردند.

هانری ماتیس، نقاش فرانسوی در 31 دسامبر 1869م در فرانسه به دنیا آمد. وی پس از طی دروس متوسطه، به خواست پدرش برای تحصیل حقوق به پاریس رفت ولی به جای حقوق، به نقاشی روی آورد. ماتیس پس از رسم تابلوهایی متعدد، اولین نمایش‌گاه آثار هنری خود را در 27 سالگی برپا کرد و حتی یکی از آثارش را دولت خریداری نمود. ماتیس در صدد بود تا با ایجاد سبکی جدید، هنر خود را تعالی بخشد. در این میان، جستجو و بررسی سبک‌های گوناگون نقاشی، نه تنها به تکامل آثار هانری ماتیس منجر گردید، بلکه این تلاش باعث شد تا در سال 1905م، به همراه عده‌ای از نقاشان معاصر خود، سبک جدیدی با نام فوویسم را عرضه کند. ویژگی اصلی سبک فوویسم، بر هم زدن اشکال و تناسبات طبیعی و به کار بردن رنگ‌های تند و خالص بود. البته در این بین، ماتیس تنها فردی بود که به کشف امکانات این مکتب ادامه داد و بر آن پای فشرد. او در سال‌های پس از جنگ جهانی اول، با استفاده از تجربیات سال‌های نقاشی خود، از رنگ‌های تندتر و طرح‌های پیچیده‌تر استفاده نمود. او در دهه‌های پایانی عمر خویش، به کارهای تزئینی و مصورسازی کتاب‌ها و نیز کارهای گرافیکی پرداخت تا این‌که در سوم نوامبر 1945م در 85 سالگی درگذشت. وی از معدود هنرمندانی بود که جنبه‌های عقلانی و عاطفی را در هنر خود به هم آمیخت. او به هنری بیان‌گر و هدفمند اعتقاد داشت. به نظر ماتیس، فقط آن کسی که بتواند عواطف خود را به طرز اصولی نظم دهد، هنرمند است.